

Bijlage B: Beantwoording van een vraag over het verbieden van verkoop met verlies/verkoop onder kostprijs

Bijlage bij Verslag van de voorzitter van het convenanttraject dierwaardige veehouderij

Vraagstelling

3 februari 2023

Gericht aan: Anna Gerbrandy

Afzender: secretariaat convenant dierwaardige veehouderij

In België bestaat of bestond er een verbod op verkoop met verlies. We zouden hier graag meer over weten en stellen daarom graag de volgende vragen.

- Bestaat er in België (nog steeds) een verbod op verkoop met verlies?
- Wat houdt dit verbod in?
- Geldt dit verbod ook voor verkoop binnen de keten, dus bijvoorbeeld van de boer aan de eierhandelaar, of van de vleesverwerker aan de supermarkt? M.a.w.: komt dit verbod ook neer op een verbod op verkoop onder de kostprijs van de producent?
- Mogen inkopers producten wel importeren voor een prijs waaraan hun buitenlandse leverancier verlies lijdt?
- Bestaat zo'n verbod ook in andere landen?
- Kan zo'n verbod ook in Nederland ingevoerd worden?
- Kan dit eventueel ook alleen voor voedselproducten?
- Welke economische consequenties zouden hiervan te verwachten zijn?

Advies

Anna Gerbrandy
Hoogleraar Mededingingsrecht
Universiteit Utrecht
Utrecht, 13 februari 2023

Inleiding

Op 3 februari zijn vragen gesteld in het kader van het proces omtrent totstandkoming van het convenant dierwaardige veehouderij over het verbieden van verkoop met verlies/verkoop onder kostprijs. Hieronder volgt eerst een zeer beknopt antwoord per vraag. Daarna ga ik dieper in op achtergrond van de korte antwoorden, voor zover deze liggen binnen mijn kennisdomein. Het onderstaande is geen juridisch advies.

In België bestaat of bestond er een verbod op verkoop met verlies. We zouden hier graag meer over weten en stellen daarom graag de volgende vragen.

- Bestaat er in België (nog steeds) een verbod op verkoop met verlies?
Ja.
- Wat houdt dit verbod in?
Zie de tekst van het huidige verbod in de bijlage. Kort gezegd: een verbod om te verkopen beneden de inkoop- of herbevoorradingprijs.
- Geldt dit verbod ook voor verkoop binnen de keten, dus bijvoorbeeld van de boer aan de eierhandelaar, of van de vleesverwerker aan de supermarkt? M.a.w.: komt dit verbod ook neer op een verbod op verkoop onder de kostprijs van de producent?
Het Belgische verbod lijkt alleen te gelden in de schakels na de 'eerste schakel'. Het lijkt niet te gaan om een verbod op kopen onder productiekosten/verkopen onder productiekosten.
- Mogen inkopers producten wel importeren voor een prijs waaraan hun buitenlandse leverancier verlies lijdt?
Voor de Belgische regel kan ik dat niet afleiden uit de wettekst, maar het lijkt me dat het verbod algemene toepassing heeft binnen de EU (vanwege de interne markt-regels). Let op dat er voor import vanuit buiten de EU andere regels kunnen gelden (die hier buiten beschouwing blijven).
- Bestaat zo'n verbod ook in andere landen?
Een snelle zoekopdracht, die stuit op beperkte talenkennis, lijkt 'ja' op te leveren. In Frankrijk is er een vergelijkbaar verbod als in België. Ook is er een Spaanse regel – specifiek voor landbouw – die wel de eerste schakel omvat. Zie de bijlage. Het kan zijn dat ook andere landen vergelijkbare bepalingen kennen: een oud overzicht geeft de [OECD](#) (2005), maar er is erg veel in beweging en ik zou niet op dat overzicht vertrouwen.
- Kan zo'n verbod ook in Nederland ingevoerd worden?
Of een verbod juridisch houdbaar is hangt af van de vormgeving en de doelstelling.
- Kan dit eventueel ook alleen voor voedselproducten?
Dat lijkt mij wel (cf. het Spaanse verbod). Beperking tot de landbouwsector kan de juridische houdbaarheid wellicht vergroten.
- Welke economische consequenties zouden hiervan te verwachten zijn.
Ik ben geen econoom, maar de economische consequenties hangen natuurlijk erg af van wat er precies wordt bedoeld met een verbod op verkoop onder kostprijs. Als de primaire schakel hierbuiten valt, dan helpt het de primaire producent niet echt in diens verdienvermogen.

Ik zou aanraden om bij een mogelijke opname van een bepaling in het convenant dierwaardige veehouderij waarbij ofwel in het convenant zelf afspraken worden gemaakt over verkoop-onderkostprijs, ofwel wordt voorgesteld aan de wetgever een dergelijke bepaling bij wet te regelen, juridisch advies in te winnen. Bij het eerste is het zinvol informeel te overleggen met de ACM. Bij het tweede is juridisch advies – bijvoorbeeld van de Landsadvocaat - met name van belang als het slagen van het convenant mede afhangt van het ‘er komen’ van een dergelijke verbodsbepaling in nationale wetgeving. Daarnaast is het in zo’n geval zinvol om te bezien of aan de wetgever zou moeten worden meegegeven zich in te zetten voor vergelijkbare wetgeving op EU niveau/in de lidstaten die het meest van belang zijn als afzetmarkt of importland voor de Nederlandse landbouwsector.

Ik zou ook aanraden om over een dergelijk onderwerp afstemming te zoeken met het algemene Landbouwakkoord-proces. Als wordt nagedacht over een afspraak of wetgevings-suggestie die niet specifiek is voor dierwaardige veehouderij, is deze naar alle waarschijnlijkheid ook relevant voor een verdere algemene omslag naar duurzame/biologische landbouw.

Verdere opzet van deze beantwoording

Ik geef een hieronder eerst in algemene zin aan waarom het van belang is het ‘waarom’ en het ‘door wie’ te bepalen van een mogelijke bepaling. Daarna ga ik in op het oude Belgische verbod, het huidige Belgische verbod, en het Spaanse verbod, steeds in de context van het algemene interne markt recht en het landbouwwrecht. Dat leidt tot een tussenconclusie. Ik maak ook kort nog enkele opmerkingen over het mededingingsrecht.

Waarom en door wie?

De vragen, of eigenlijk: datgene wat de convenantpartijen willen afspreken, kunnen betrekking hebben op verschillende sub-terreinen van het recht. Dat heeft mede te maken met de achterliggende *doelen* die met een wettelijk of convenantsverbod op verkoop-onder-kostprijs worden beoogd. Het heeft ook te maken met de vraag *van wie* het verbod uiteindelijk komt: is het een voorstel voor wetgeving, of spreken de convenantpartijen onderling een verbod af?

Het is uit de vraagstelling niet helemaal duidelijk waarom een dergelijke bepaling wordt overwogen, maar ik neem aan dat het gaat om het waarborgen van verdienvermogen in de hele keten, waarbij de kosten van omschakeling naar/bestending van dierwaardige veehouderij mede door een mogelijk verbod op verkoop onder kostprijs, niet alleen bij de boer terecht komen.

Als het gaat om (literatuur en wetgeving over) een verbod op verkoop onder kostprijs, dan heeft dat meestal niet zozeer betrekking op de relatie tussen de primaire producent en de diens afnemer (de eerste schakel), maar tussen de verschillende daaropvolgende schakels in de keten. Het gaat dus eigenlijk om een ‘resale below cost-’ of wederverkoop-bepaling (onder meer in de Belgische wetgeving). Het is, lijkt me, lastiger productiekosten vast te stellen in vergelijking met het vaststellen van (het verschil tussen) inkoop en verkoopprijs.

De Spaanse wetgever lijkt in een recente wetswijziging *wel* de eerste schakel (in de landbouwsector) te omvatten. Die Spaanse regel lijkt als doel te hebben: ‘*waardevernietiging* in de keten te voorkomen’ (dit is mijn informele vertaling), waarbij het gaat om de landbouw en voedselketen (zie artikel 12 van Ley 12/2013, in de bijlage). Bij een verbod op verkoop-onder-kostprijs kan het echter ook gaan om *consumentenbescherming*, waarbij de consument beschermd wordt tegen oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen. Maar je kunt het ook zetten in het raamwerk van eerlijke handel

tussen ondernemingen en het tegengaan van misbruik van *economische afhankelijkheid*, wat een keten-relatie betreft. Daarnaast is er het mededingingsrechtelijke verbod op het maken van *misbruik van een economische machtspositie* en het algemene *kartelverbod*; beiden kunnen betrekking hebben op verkoop-onder-kostprijs. Dit zijn verschillende juridische deelgebieden die elk een andere inbedding in het Europese recht kennen.

Het is ook van belang of de convenantspartijen overwegen over te gaan tot *afspraken tussen ondernemingen* met betrekking tot verkoop-onder-kostprijs (en of dat ook de eerste schakel betreft), of (oproepen tot) *wetgeving door de overheid*. Afspraken tussen ondernemingen vallen in beginsel onder het mededingingsrecht, zeker als ze over prijzen gaan, maar voor de landbouwsector is er specifieke Europese regelgeving. Datzelfde is het geval voor duurzaamheidsafspraken (in de landbouwsector). Zie ook de beantwoording van de vorige set vragen (23 januari 2023). Wetgeving door de overheid dient zich te bewegen binnen de kaders van het interne markt-recht, onder meer binnen de ruimte van niet-volledig geharmoniseerde Europese wetgeving.

Het oude verbod op verkoop met verlies in België en het Euronics-arrest van het Hof van Justitie EU Een algemeen verbod op verkoop onder kostprijs, als dat mede is gericht op consumentenbescherming, is in ieder geval in strijd met het Europese recht.

- In een kort [arrest](#) beantwoorde het Hof van Justitie in 2013 vragen van de Rechtbank Gent (zaak C-343/12, *Euronics Belgium*). De vraag was of de verbodsbepaling uit het Belgische WMPC (Wet betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming) - waarbij het 'elke onderneming [is] verboden goederen met verlies te koop aan te bieden of te verkopen' – in overeenstemming was met de EU Richtlijn Oneerlijke handelspraktijken.
- Het Hof stelt vast dat het verbod in strijd is met deze richtlijn. De redenering is als volgt:
  - De richtlijn gaat over consumentenbescherming. Hoewel het Belgische verbod ook concurrentie-gevolgen heeft, is het beoogde *doel* van het verbod ook consumentenbescherming. Omdat het een 'handelspraktijk' is, valt het onder de reikwijdte van de richtlijn.
  - De richtlijn beoogt 'volledige harmonisatie'. Als dat het geval is, is er geen ruimte voor nationale wetgeving om strengere maatregelen te nemen.
  - De richtlijn geeft een uitputtende lijst van oneerlijke handelspraktijken. Daarin staat niet het verkoop-onder-kostprijs-verbod en daarmee is het Belgische verbod – dat een onder alle omstandigheden-verbod is - een strengere maatregel, die niet is toegestaan 'voorzover deze bepaling de bescherming van de consument beoogt'.
- Het Hof van Justitie heeft zich over een vergelijkbaar Spaans verbod over verkoop-met-verlies (met name gericht op B2B relaties) gebogen en eveneens vastgesteld dat deze mede gericht is op consumentenbescherming, eveneens een 'onder alle omstandigheden verboden' bepaling was, en daarmee eveneens in strijd met de richtlijn (zaak C-295/16, *Europamur*).
- Zie hieronder voor een bespreking van de nieuwe Belgische en de nieuwe Spaanse regeling.

Belangrijk is dus dat het doel van de Belgische bepaling tweeledig was en algemeen was geformuleerd. Het lijkt erop dat een verbod op verkoop-onder-kostprijs, dat mede ten doel heeft de consument te beschermen tegen oneerlijke handelspraktijken, niet altijd in strijd is met de richtlijn, maar dan moet in iedere zaak moeten kunnen vastgesteld of het in concreto gaat om een oneerlijke handelspraktijk.

De huidige Belgische situatie: verbod op verkoop-onder-kostprijs gericht op eerlijke concurrentie

- Er is in België ondertussen een nieuw wetsartikel (onderdeel van het Wetboek van Economisch Recht (WER)). Artikel VI. [116 \(1\) WER](#) bevat een verbod op verkoop onder kostprijs.
- Het *doel* is 'eerlijke marktpraktijken te verzekeren tussen ondernemingen'. De Memorie van Toelichting stelt: 'deze regelgeving heeft enkel tot doel het bestaan van een gezonde en loyale concurrentie tussen ondernemingen'. Stuyck en Keirsblick merken op: "Naar de overtuiging van de Belgische wetgever, die aansluit bij een lange traditie, dienen vooral kleinere ondernemingen beschermd te worden tegen bepaalde vormen van concurrentie".¹ Dat betekent dat de Belgische wetgever zo expliciet mogelijk heeft gemaakt dat het niet om consumentenbescherming gaat.
- Er is ook een lijst met uitzonderingen wanneer verkoop onder kostprijs wel toegestaan is (artikel 117 WER). De tekst en uitzondering staan hieronder in de bijlage.
- Deze bepaling is niet alleen van toepassing op de business-to-consumer relatie (zoals de richtlijn oneerlijke handelspraktijken) maar ook, net als het oude verbod, op business-to-business relaties.
- Maar het verbod lijkt alleen te gaan over wat eigenlijk *door- of wederverkoop* is met verlies. Er wordt niet gesproken over 'verkoop onder productiekosten'.
- Beide laatste punten gelden voor zover ik kan nagaan ook voor de Franse regelgeving. Artikel L442-5, I-par 1, van de Franse Commercial Code, (in de Engelse vertaling) stelt dat de wederverkoop van 'any product in its unaltered state at a price lower than its actual purchase price' is verboden.

Let op: het is nog niet helemaal duidelijk of deze nieuwe Belgische (en Franse) bepaling inderdaad buiten het bereik van de richtlijn valt. Als dat zo is, dan is een dergelijk verbod niet in strijd met *die richtlijn*. Dan moet nog wel worden nagegaan of de bepaling in overeenstemming is met het (overige) EU-recht.

Interne markt-regels

Zoals opgemerkt in de beantwoording van de eerste set vragen (23 januari 2023) mogen lidstaten de handel tussen de lidstaten niet beperken, tenzij een uitzondering van toepassing is. Hier gaat het dan om de vraag of de lidstaat Nederland bij wet – vergelijkbaar aan de Belgische wetgeving – een *algemeen* verbod op verkoop onder kostprijs zou kunnen vastleggen.

- In algemene zin heeft het Hof van Justitie in een ouder arrest vastgesteld dat een (strafrechtelijk gehandhaafd) verbod op wederverkoop-onder-kostprijs niet in strijd is met het vrij verkeer van goederen (C-267/91 en C-268/91, *Keck & Mithouard*), omdat het een 'verkoopmodaliteit' omvat.
- Als er sprake is van volledige harmonisatie dan is er geen ruimte voor de nationale wetgever. Er is volledige harmonisatie op het terrein van oneerlijke handelspraktijken (ten opzichte van consumenten; dit is de richtlijn die hierboven aan de orde was). Er is geen volledige harmonisatie als het gaat om oneerlijke handelspraktijken in de landbouwketen bij economische afhankelijkheid (zie hieronder). Ik ga er vanuit dat er ook geen sprake is van volledige harmonisatie van algemene B2B oneerlijke handelspraktijken, waar de Belgische en Franse wetgeving mede op gericht is. In de beantwoording van de vorige set vragen ben ik ingegaan op EU-regelgeving omtrent dierenwelzijn; ook daar is geen sprake van volledige harmonisatie.

---

¹ J. Stuyck en B. Keirsblick, De nieuwe Belgische wet met betrekking tot misbruik van economische afhankelijkheid, onrechtmatige bedingen en oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen: een eerste commentaar, SEW 2019(9), 374-394, op p. 375.

- Zoals blijkt uit de bespreking hierboven is het beoogde *doel* belangrijk. De Belgische en de Franse bepalingen zijn niet specifiek gericht op de landbouwsector.

Let op: het is op dit moment onduidelijk of de Belgische (en Franse) wetgeving in overeenstemming is met het Europese interne markt-recht (in die zin dat daarover geen uitspraak is van het EU Hof).

Landbouwspecifiek verbod

De Belgische en Franse verboden omvatten niet de eerste schakel. De Spaanse regelgeving doet dat wel. De Spaanse wetgeving van 2021 betreft specifiek *landbouw*-gerichte regelgeving, met als doel 'waardevernietiging in de keten tegen te gaan'.

- De titel van de (al langer bestaande) wet waarin dit verbod is neergelegd is 'Ley de medidas para mejorar el funcionamiento de la cadena alimentaria': het verbeteren van het functioneren van de voedselketen.
- Het verbod is van toepassing in de hele keten, inclusief verkoop aan de consument (met uitzonderingen).
- Mijn kennis van het Spaanse recht, en mijn Spaanse taalkennis, schiet te kort om een volledige analyse te kunnen maken van de inbedding van deze regel binnen het EU recht omtrent oneerlijke handelspraktijken en het EU landbouwrecht. Het is mij daarom niet helemaal duidelijk hoe deze regel zich verhoudt tot de regelgeving omtrent economische afhankelijkheid in de landbouwketen (hieronder).
- Het is mij met name niet duidelijk of het tegengaan van waardeverlies in de voedselketen gezien wordt als het tegen gaan van een oneerlijke handelspraktijk bij economische afhankelijkheid, of als zelfstandig doel.

Economische afhankelijkheid (in de landbouwsector)

Als het gaat om relaties van economische afhankelijkheid, dan geldt voor de landbouwketen de Wet oneerlijke handelspraktijken landbouw- en voedselvoorzieningsketen.

- De regels gelden per 1 november 2021 en beschermen relatief kleine leveranciers – boeren of verwerkers – ten opzichte van grotere afnemers, zoals supermarkten. Het gaat om *relatieve* omvang. De regels zijn gebaseerd op een Europese richtlijn (richtlijn 2019/633) en zijn geïmplementeerd in Nederland in 2021. De ACM ziet toe op handhaving.
- Deze Richtlijn biedt geen volledige harmonisatie van de wetgeving, maar legt een minimumniveau van bescherming neer. Dat betekent dat het onderwerp oneerlijke handelspraktijken bij economische afhankelijkheid in de landbouwketen niet uitputtend is geregeld op EU niveau.
- De regels zijn ook van toepassing op de eerste schakel.
- Hieronder is een tabel gekopieerd (van de [website](#) van de ACM) van wat met economische afhankelijkheid wordt bedoeld.
- De regels omvatten *geen* bepaling omtrent verkoop-met-verlies. Dat wil dus zeggen dat verkoop-met-verlies in een afhankelijkheidsrelatie niet al door deze regelgeving is verboden.

Tussenconclusie

- Het doel van wetgeving omtrent verkoop-met-verlies kan zijn de eerlijke concurrentieverhoudingen (zoals de huidige Belgische verbod). Het kan dan gaan om een algemeen verbod, dat al dan niet de eerste schakel omvat. Het Belgische en Franse verbod omvat die eerste schakel niet.

Het is niet helemaal duidelijk of deze verboden juridisch houdbaar zijn; dat is nog niet bevestigd door het Hof.

- Als een verbod (mede) als doel heeft consumentenbescherming dan is dat in strijd met de richtlijn oneerlijke handelspraktijken (jegens consumenten), zo heeft het Hof bevestigd.
- Wetgeving omtrent verkoop-met-verlies kan gericht zijn op specifiek de landbouwketen (zoals de Spaanse regel) en/of specifiek op de eerste schakel (de voorbeelden die ik heb gezien zijn niet zo specifiek).
  - Het zou dan kunnen gaan om een verbijzondering van oneerlijke handelspraktijken in de landbouwketen bij economische afhankelijkheidsrelaties. Dan zou het verbod alleen van toepassing zijn als er sprake van een dergelijke economische afhankelijkheid (in de hele keten).
  - Het kan ook gaan om het tegengaan van waardeverlies in de voedsel (landbouw)keten, zoals het Spaanse verbod, dat eveneens de hele keten omvat, maar, voor zover ik het kan nagaan, niet alleen betrekking heeft op economische afhankelijkheidsrelaties.
  - Er kan eventueel ook nog worden nagedacht of een (nog) specifiekere doel zinvol is, bijvoorbeeld dat de *meerkosten* van *dierwaardige veehouderij* in de eerste schakel (al dan niet inclusief de meerkosten in de omschakelfase) volledig moeten worden meebeprijsd.
- Van deze modaliteiten is niet (door het Hof) vastgesteld of zij wel of niet in overeenstemming met het EU-recht zijn. Welke het meest geschikt is voor de convenantpartijen kan ik niet vaststellen; het Spaanse voorbeeld lijkt me relevant.

Mededingingsrecht

Als de convenantpartijen *onderling* zouden afspreken om (meer)kosten voor dierwaardige veehouderij volledig door te rekenen naar de volgende schakel(s) en/of in het algemeen willen overeenkomen dat het is verboden te verkopen onder kostprijs, dan ligt die afspraak in het domein van het mededingingsrecht. Informeel overleg met ACM is verstandig bij de verdere vormgeving van een dergelijke afspraak.

- Het mededingingsrecht verbiedt over het algemeen prijsafspraken tussen ondernemingen, zeker als zij een hele sector omvatten. Maar, zoals in de beantwoording van de vorige set vragen is aangegeven, is er voor de landbouwsector veel ruimte voor afspraken die als doel hebben tot verduurzaming van de sector over te gaan. Verduurzaming omvat afspraken omtrent dierwaardige veehouderij.
- Een afspraak mag niet verder gaan dan noodzakelijk. Het lijkt mij voorstelbaar dat een afspraak over de vergoeding van de *meerkosten* van dierwaardige veehouderij (en omschakeling) eerder binnen die grenzen blijft.
- Volledigheidshalve merk ik op dat het algemene mededingingsrechtelijke verbod op het maken van misbruik van machtspositie ook een verbod op '[roofprijzen](#)' omvat. Dat kan van toepassing zijn op een gedraging van een onderneming met een economische machtspositie die (met als doel concurrentie uit te schakelen) onder de kostprijs aanbiedt. Ik verwacht niet dat dat in de omstandigheden van het convenant van belang is.

Bijlage

Belgische wetgeving omtrent verkoop met verlies

De tekst van artikel VI. 116 WER luidt als volgt:

§ 1. Teneinde eerlijke marktpraktijken te verzekeren tussen ondernemingen, [is het elke onderneming] verboden goederen met verlies te koop aan te bieden of te verkopen. Als een verkoop met verlies wordt beschouwd, elke verkoop tegen een prijs die niet ten minste gelijk is aan de prijs waartegen de onderneming het goed heeft gekocht of die de onderneming zou moeten betalen bij herbevoorrading, na aftrek van eventueel toegekende en definitief verworven kortingen, alsook van niet definitief verworven volumekortingen berekend op basis van 80 % van de volumekorting die de onderneming in het voorbije jaar voor hetzelfde goed heeft verworven. Om uit te maken of er verkoop met verlies is, wordt geen rekening gehouden met kortingen die, al dan niet uitsluitend, toegekend worden in ruil voor verbintenissen van de onderneming andere dan de aankoop van goederen.

2. In geval van gezamenlijk aanbod van verscheidene, al dan niet identieke goederen, geldt het verbod bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, slechts wanneer het aanbod in zijn geheel een verkoop met verlies uitmaakt.

De uitzonderingen zin artikel 117 zijn:

§ 1. Het in artikel VI.116, § 1, eerste lid, bedoelde verbod geldt evenwel niet:

- 1° voor goederen die uitverkocht worden of in het kader van een opruiming verkocht worden;
- 2° voor goederen die niet langer bewaard kunnen worden;
- 3° voor goederen die de onderneming, ten gevolge van externe omstandigheden, redelijkerwijze niet meer kan verkopen tegen een prijs gelijk aan of hoger dan de aankoopprijs ervan;
- 4° voor goederen waarvan de verkoopprijs, om dwingende redenen van mededinging, wordt afgestemd op de prijs die door de concurrentie voor hetzelfde of een concurrerend goed gevraagd wordt.

§ 2. De contractuele bedingen waarbij verkoop met verlies aan de consument wordt verboden, kunnen niet ingeroepen worden tegen degene die het goed verkoopt in de gevallen bedoeld onder paragraaf.

Spaanse wetgeving

Ley 12/2013, de 2 de agosto, de medidas para mejorar el funcionamiento de la cadena alimentaria.

Artículo 12 ter. Destrucción de valor en la cadena.

1. Con el fin de evitar la destrucción del valor en la cadena alimentaria, cada operador de la misma deberá pagar al operador inmediatamente anterior un precio igual o superior al coste de producción de tal producto en que efectivamente haya incurrido o asumido dicho operador. La acreditación se realizará conforme a los medios de prueba admitidos en Derecho.

2. Para proteger la capacidad de comercialización de los productores primarios, los operadores que realicen la venta final de alimentos o productos alimenticios a consumidores no podrán aplicar ni ofertar un precio de venta al público inferior al precio real de adquisición del mismo.

3. El incumplimiento de lo dispuesto en el apartado anterior tendrá la consideración de venta desleal sin perjuicio de lo establecido en el artículo 14.1 de la Ley 7/1996, de 15 de enero. No se reputarán como desleales las ventas con pérdidas al público de los alimentos o productos alimenticios perecederos que se encuentren en una fecha próxima a su inutilización siempre que se proporcione información clara de esta circunstancia a los consumidores.

4. En ningún caso las ofertas conjuntas o los obsequios a los compradores podrán utilizarse para evitar la aplicación de lo dispuesto en el presente artículo.

5. El operador que realice la venta final del producto al consumidor en ningún caso podrá repercutir a ninguno de los operadores anteriores su riesgo empresarial derivado de su política comercial en materia de precios ofertados al público.

DEEPL vertaling:

Artikel 12 ter. Vernietiging van waarde in de keten

Teneinde vernietiging van de waarde in de voedselvoorzieningsketen te voorkomen, betaalt elke marktdeelnemer in de voedselvoorzieningsketen aan de marktdeelnemer die zich onmiddellijk stroomopwaarts bevindt, een prijs die gelijk is aan of hoger is dan de productiekosten van dat product die daadwerkelijk door die marktdeelnemer worden gemaakt of gedragen. Het bewijs wordt geleverd overeenkomstig de wettelijk toegelaten bewijsmiddelen.

2. Om de afzetcapaciteit van primaire producenten te beschermen, mogen exploitanten die de eindverkoop van levensmiddelen of levensmiddelen aan consumenten verrichten, geen detailhandelsprijs toepassen of aanbieden die lager is dan de werkelijke aankoopprijs van de levensmiddelen of levensmiddelen.

3. Niet-naleving van de bepalingen van de vorige afdeling wordt beschouwd als oneerlijke verkoop, onverminderd het bepaalde in artikel 14, lid 1, van wet 7/1996, van 15 januari. De verkoop aan het publiek van bederfelijke levensmiddelen of levensmiddelen waarvan de houdbaarheidsdatum nadert, wordt niet als oneerlijk beschouwd, mits de consument duidelijk over deze omstandigheid wordt geïnformeerd.

4. In geen geval mogen gezamenlijke aanbiedingen of geschenken aan kopers worden gebruikt om de toepassing van de bepalingen van dit artikel te omzeilen.

5. De marktdeelnemer die de eindverkoop van het product aan de consument verricht, mag in geen geval zijn bedrijfsrisico dat voortvloeit uit zijn commercieel beleid inzake aan het publiek aangeboden prijzen op een van de bovengenoemde marktdeelnemers afwentelen.

Vertaald met www.DeepL.com/Translator (gratis versie)

ACM: Verbod oneerlijke handelspraktijken in de landbouwketen

De Wet OHP geldt alleen als de leverancier een relatief kleine partij is ten opzichte van zijn afnemer. (Voedsel)leveranciers zijn boeren, tuinders en vissers. En ook andere leveranciers van landbouw- en voedingsproducten, zoals vleesverwerkers, zuivelfabrieken, sierteeltproducenten en groothandelaren die leveren aan de detailhandel. Afnemers zijn bijvoorbeeld verwerkers, inpakstations en supermarkten.

Leverancier met een omzet van...	... heeft bescherming tegen een afnemer met een omzet van:
Minder dan 2 miljoen euro	meer dan 2 miljoen euro
Tussen de 2 miljoen en 10 miljoen euro	meer dan 10 miljoen euro
Tussen de 10 miljoen en 50 miljoen euro	meer dan 50 miljoen euro
Tussen de 50 miljoen en 150 miljoen euro	meer dan 150 miljoen euro
Tussen de 150 miljoen en 350 miljoen euro	meer dan 350 miljoen euro